

نفسیاتی ژبپوهنه

The Education of Psychological linguistics; A critical review

Nagina Bibi ¹

Dr Mohammad Sohail ²

ABSTRACT

Linguistic is a branch of Pashto literature that is widely different from the other branches. Specifically, this article focuses on psycholinguistics, which is not widely explored field of study. The psychological aspects related to learning and memorizing a language is studied in psycholinguistics. Psychology is not just the name of a subject of knowledge but it also has the ability to change the way of human life. After presenting the definitions and different concepts of psychology, this article concludes that psycholinguistics depends on the two aspects of psychology, i.e., consciousness and non-consciousness. The relationship between linguistics and psychology is based on such a fundamental principle that both branches are considered similar and acquisition of knowledge of psychology is indispensable for psycholinguistics. Psycholinguistics has beginning from Plato in the times before Christ, but regular writing started to appear in the 19th Century. The path of development of psycholinguistics is still open and new concepts will continue to evolve.

¹ Lecturer, Department of Pashtu, Abdul Wali Khan University, Mardan

² Lecturer, Department of Education, AWKUM

د ژبپوهنې دغه پللو يا خانگه هم مونږ ورته وئيلې شو. د نورو خانگو نه ئې كه سل په سله نه وي خو توپير ئې ډېر دى. هسې خو د ژبپوهنې بلها ډېر قسمونه يا خانگې دي چې د هغوي په حوالې سره په پښتو كښې ترخه حده پورې كار شوى دى. ولې نفسياتي ژبپوهنه هغه خانگه ده چې فراخه نه ده متعارفې شوې. د انسان په حقله دا يوه معلومه خبره ده چې دى د نورو ساه لرونكو نه په دې وجه ممتاز دى چې يو خو دى شعور لري يعنې د اشياؤ ترمينځه فرق او امتياز كولى شي نو بله خوا دى د خپل اظهار او د نورو هم جنسو سره د خپلو ضرورياتو يا د تفريح دپاره د افهام او تفهيم د ترسيل او ابلاغ يو منظم لساني نظام لري. هسې هم د ژبې او انساني نفسياتو د رشتې اهميت په هر دور كښې مسلم پاتې شوى دى خو ولې د كله نه چې د سماجې نفسياتو په حقله مباحث شروع شوي نو د ژبې بحث په كښې لازم راغلى دى. ولې چې د انساني نفسياتو ساخت هم هغه دى كوم چې د ژبې دى. د سوس ماهر لسانيات فرديند سوشيور لساني نظريې راتلو سره د انسان د نفسياتو او د ژبې رسته نوره هم كلكه شوه ځكه چې د سوشيور مطابق د دال/ سيگنيفائر تعلق نېغ په نېغه د څيز سره نه وي بلكې د دال/ سيگنيفائر تعلق د يو څيز د هغه تصور سره وي كوم چې د هغه څيز په حقله زمونږ ذهن كښې جوړ شوى وي. يعنې د لفظ كرسى تعلق براه راست د مادي كرسى سره نه دى بلكې د كرسى د تصور سره دى كوم چې زمونږ ذهن كښې دى. نو دلته د ژبې تعلق نور هم د نفسياتو سره وه تړلى شىء شلمې صدې د لسانياتو كلهم مباحث د سوشيور په ساختياتي نظريه ولاړ دي ځكه نو د ژبې او نفسياتو په حقله د يوې مضبوطې رشتې ښكارونه كوي.

نفسياتي ژبپوهنه

پس د دې نه چې مونږ نفسياتي ژبپوهنه باندې بحث وكړو ضروري گڼم چې د اعصابي يا دماغي او فردياتي ژبپوهنې په حقله وپنا وړاندې شي شايد چې دې سره زمونږ موضوع لږه نوره هم اسانه شي. د دغه دواړو خانگو هم د نفسياتي ژبپوهنې سره كړه وړه نږدې دي. په اعصابي لسانياتو كښې د دې خبرې زده كړه كېږي چې

په اعصابو يعني دماغ کښې د ژبې نمائندگي په کوم ډول کېږي دې حوالې سره د اېل اېس اې چې کومه مقاله شائع شوې ده په هغې کښې هغه ليکي:

“Neurolinguistics is the study of how is represented in the brain: that is, how and where our brains store our knowledge of language (or languages) that we speak, understand, read, and write, what happens in our brains as we acquire that knowledge, and what happens as we use it in our everyday lives. (1)”

ژباړه: دماغي ژبپوهنه کښې د دې خبرې مطالعه کېږي چې په دماغو کښې د يوې ژبې نمائندگي په کوم ډول کېږي: يعني زموږ دماغ د ژبه يا (ژبې) زموږ لوسته پوهه څنگه او په کومه طريقه محفوظ کوي د مثال په توگه چې مونږ کومه وېنا يعني خبرې کوو، يا د نورو خلقو خبرو باندې ځان پوهه کوو، او يا کوم ليک لوست چې کوو يا داسې چې زموږ په دماغ کښې کوم خيالات راځي د هر څه باندې ځان پوهه کوو او حاصله وو ئې يا هغه پوهه او هر څه چې زموږ په روزانه ژوند کښې کېږي يا په مونږ څه تېرېږي.

ثابته شوه چې په وجود کښې د ټولو نه اهم کردار د دماغو د دماغ د يو باچا حيثيت لري د وجود يوه برخه هم بغېر د دماغو کار نه شي کولې. د هغې ثبوت هم دا د دې چې که چرته دماغ او ټاف کنټرول شي بيا هغه سمه او په صحيح ډول فيصله نه شي کولې چې هغه کس ته بيا مونږ لېونې وايو. بعضې وخت مونږ وينو چې په لارو کوڅو کښې په سخته يخنې کښې هم يو نيم کس بربنډ گرځي ايا د هغه يخنې نه کېږي چې بعيد د فکر نه باهر خبره ده- يا يو ماشوم چې اور هم په لاس کښې نيسي نو د دې مطلب دا شو چې دلته په دماغو کنټرول نشته

زما مطلب دا دے چي ژبه هغه کار کوي هغه خبري پء خله راورپي د کومو حکم چي ورته د دماغو نه ملاوېري او دغه د نفسياتي ژبپوهني خاصه ده.

راحم فردياتي ژبپوهنه ته چي پء دي کنبې د يو فرد جسماني آغاز او ارتقاء پء حوالې سره بحث و مباحثه کېري او د دي خبري جائزه پء کنبې اخيستي شي چي ايا يو انسان د ماشوموالي نه تر بلوغت او بيا تر بوډاتوب پوري تر کومې مرحلو تېرېري او د هغوي پء ژبه کنبې خومره توپيرونه او تغيرات راخي- ډاکټر رابعه سرفراز پء دي حواله ليکلي چي:

”لساني فرويات ميں بچے کی زبان سیکھنے کے عمل کا مطالعہ کیا جاتا ہے۔ بڑے ہونے پر انسان کی زبان میں ہونے والی

تبدیلیوں کا مطالعہ لساني تغيرات کے ذریعے کیا جاسکتا ہے۔“ (2)

ژباړه: پء فردياتي ژبپوهنه کنبې ماشومان چي کومه ژبه زده کوي د هغه عمل لوستنه کېري او چي کله دغه ماشومان لوي شي بيا د دوي پء خبرو کنبې چي کوم توپيرونه او تغيرات مخي ته راغلي وي د هغوي جائزه پء تغيراتي ژبپوهنه کنبې اخستي شي.

ماشوم چي تر خو د مور پء غېر کنبې وي نو هغه خبري زده کوي د وخت سره د مور غېر نه رااوچت شي او معاشره ته راوخي چي پء پخواني زده کړي ئي کافي اثار پر بوخي او دغه رنگ تر خو چي ارتقائي عمل جاري وي پء خبرو کنبې تغيرات کېري نوي نوي توري زده کوي د نورو ژبو سره ئي واسطه راخي پء ذهن او دماغ کنبې ئي کنبېني چي دي سره پء ژبه کنبې يو نومه انداز مخي ته راخي او د تغيراتو دغه انداز پء نفسياتي توگه سره ممکن دے حکه زه فريادتي ژبپوهنه د ژبپوهني برخه گنم.

پہ نفسیاتی ژبپوهنه کنبې د نفسیاتی اړخونو لوستنه کېږي چې زیات تره تعلق ئې د یوې ژبې زده کولو او بیا یاد ساتلو سره دے۔ انسان ته خدا ے پاک ډېر لومے یاداشت ورکړے دے چې هغه په دماغی صورت کنبې موجود دے۔ یو انسان په کروړونو نومونه او شکلونه یاد ساتي۔ حتی چې غټ غټ کتانونه په یاده وئیلے شي او د هغې مثال مونږ سره د حفاظ کرام په شکل کنبې موجود دے چې یو حافظ ته مکمل قرآن سره د زور زېر او پېش یاد وي۔ خو که مونږ په دې خبره ځان پوهه نه کړو چې نفسیات څه ته وائي نو په دې ټاپک به بحث عبث وي۔

د نفسیاتو پوهه محض د پوهې یوې موضوع نوم نه دے بلکې دا د انساني ژوند طرز طریقہ بدلولو صلاحیت هم لري۔ خو دې له پاره به مونږ ته په کار وي چې دا هر څه د نفسیات په چشمو کنبې وگورو۔ نفسیات هغه پوهه ده چې انساني ژوند ډېر بنکله او بنائسته جوړه ولے شي۔ نفسیات په څو برخو د انساني ژوند پالنه کولے شي چې په هغه کنبې دا درې بنیادي څیزونه شامل دي چې هغې ته شعور، تخت شعور او لاشعور وئيلي شي۔ یو انسان د پیداوښت نه خپل مغزو او د ذهن په وسیله د خپل ژوند ژواک دومره کار ترسره کوي بل هر وخت هغه کار د هغه په ذهن کنبې بېدار وي حتی چې انسان کله اوده هم وي نو هغه وخت هم دده ذهن په کار کنبې بوخت وي زه به دا اوویم چې په یو وخت کنبې هم ذهن نه اوده کېږي۔ رخشنده شھانه لیکي:

”ذهنی اعمال هر وقت جاری و ساری رېته ېں۔ ہماری زندگی میں کوئی مقصد نہیں آتا حتیٰ کہ نیند کی حالت میں بھی

مصروف رہتا ہے۔ نیند کے دوران خواب دیکھنا اکی مثال ہے۔ (3)

”ژباړه نفسیاتی عمل هر وخت جاری وي۔ زمونږ په ژوند کنبې کوم مقصد نه راځي حتی چې د اوده کېدو په وخت کنبې هم دغه په خپل کار کنبې بوخت وي۔ غټ مثال ئې د اوده کېدو په وخت خواب لیدل دي۔“

انسان هغه څه په خوب کښې ويني چې په وينه په هغه تېر شوي وي- دا ټوله د ذهن مصروفيتيا ده چې د انسان په دماغو کښې نقش د د ژبه يو سائنسي عمل دے چې غونډه تعلق ئې د وجود سره دے او وجود په خپله يو سائنسي څيز دے چې زيات په يو عمل نه شته د گړدې نړۍ چې څومره ذی روح څيزونه دي هر يو په خپله حلقه کښې بند دي په بناوت کښې د بل نه هېڅ قسم توپير نه لري- البته د انسانو د وجود بناوت خو يوشانتي دے خو په شکلونو کښې توپير شته په شعور لا شعور کښې فرق لري او دغه څيز ته مونږ سائنسي عمل نه شو وئيلے نفسياتي ژبپوهنه چونکې د دغو درېو وارو د احاطې نه راغلې ده نو په کار ده چې د ژبې پېژندگلو له پاره د دې په چاڼ هم وړاند وکړو-

شعور:

په اسانه فهمه ژبه کښې شعور د خپل ځان او د چاپېرچل نه ځان خبرول دي- په انگرېزي ژبه کښې ورته consciousness وائي- البته نفسياتي تعارف ئې دې نه بدل دے- په دې کښې شعور د عقل په معنا راوړے شوے دے يا د عقل يو داسې کيفيت ورته وئيلے شوے دے چې په دې کښې د ذاتيت، ذاتي سوچ فکر چې ورته فهم هم وئيلے شي، ملموسيه، هونبيارتوب او پوهه رسول دغه ټول خصوصيات په کښې موجود دي بل ئې په مينځ کښې يو قسم ربط دے چې نفس ئې تړلے دے- دغو څيزونو انسان نه انسان جوړ کړے دے او د هېوانتوب نه ئې بچ ساتلے دے- د هغه ژبه ئې سقوط کړې ده چې د وئيلو هر هغه پېغام ورکوي چې د يوې مهذبې معاشرې له پاره ضروري وي- شعور په قرآن پاک کښې د عقل په معنا کارولے شوے دے- دغه تورے په قرآن پاک تقريباً پينځه ځلې کارولے شوے دے- دلته ئې محض د معني وضاحت له پاره يو مثال وړاندې کوم:

”د فرغون مېرمن وئيل چې دا خو زما او ستا د سترگو يحوالي د پاره دے،
دے مړ کوه مه ډېره ممکنه ده چې دے مونږ ته فائده راکړي يا دے مونږ د خپل زوے
په حېث واخلو خو دغو خلقو شعور نه لرلو - (4)“

په دې آيات کښې فرغون ته بې عقله وئيلے شوے دے. هر کله چې په صندوق کښې موسی (ع) اوبو د
فرغون کور ته راوړو نو هغه غوښتل چې دغه ماشوم زه مړ کړم خو خداے پاک د هغه مېرمنې په لاس د موسی (ع)
حفاظت وکړو.

لاشعور:

بعض څېړنکار لاشعور د شعور ضد گڼي. لاپه معنا د «نه» د شعور که عقل شو نو شعور دا وائي چې
لاشعور بې عقلي دد البته لاشعور وضاحت به په ډول وي چې هغه خبرې چې زمونږ په دماغ کښې په يو گوت
کښې پرته وي خو يادې نه وي خو زمونږ هغه وخت په ياد کښې راشي کله چې د هغې په حوالي سره څه عمليات
مخې ته راشي. په اصل کښې دې ته لاشعور وئيلے کېږي. بله دا چې هر کله مونږ په نفسياتي پوهه ورته وگورو نو
بيا دې ته لاشعور وئيل سم نه دي بلکې په کار دي چې تخت شعور نوم ورکړې شي. دې سره مونږ په دې نتيجه هم
رسو چې لاشعور او تخت شعور يوه څانگه ده.

د شعور او لاشعور تعريفونه وړاندې کولو نه پس دغه خبره په ډاگه شوه چې په نفسياتي ژبپوهنه کښې د
ټولو نه لومے دارو مدار هم د دغو دوو څانگو دے. چې د اغاز نه ئې ارتقائي عمل پېل شي او تر انجام پورې
جاري وي. نفسياتي ژبپوهنې له پاره د نفسياتي پوهه حاصلول ضروري دي. ځکه چې د ژبې بنياد نفسياتي پوهه
ده. په دغه ترس کښې د نفسياتي کيفيتونو د رجحاناتو او مېلاناتو څاکه په اسانۍ سره وړاندې کېدې شي.

ژبپوهنې او د نفسياتو تعلق په يو داسې اساسي حېثيت ولاړ دے چې دواړه څانگې د نفسي يعنې ذهني پوهې شمارلې شوې دي. ذهني پوهه د يو انسان مختلف کارونه او کيفيتونه په نفسياتي او وضاحتي مطالعه لوستنه کښې خپل انجام ته رسول وي. په دې دوران کښې د ذهن په حوالي سره مختلف توپيرونه وړاندې کوي مختلف تغيرات مخې ته راځي بلکې يو پوهه ژبپوهاند خو د دغه قسمه رجحاناتو يا مېلاناتو چې د کومو ذهني کيفياتو لوازماتو او شرائطو سره واسطه وي د هغې خاکه هم وړاندې کولې شي. البته دا خبره ده چې بعض وخت په کښې د نفسياتي پوهنې نه مرسته اخستل مشکل کښې شي نو په کار ده چې بيا د نيم نفسياتي پوهنې نه مرسته واخستې شي. په نفسياتي ژبپوهنه کښې دغه شانتي هئيتونه د نورې پوهې په نسبت په غېر ارادي يا غېر شعوري توگه مخې ته راځي. ځکه خو دغو رجحاناتو، مېلاناتو او کيفيتونو له پاره نفسياتي پوهه حاصلول ضروري دي. نفسيات او ژبپوهنه دواړه سائنسي پوهې دي چې د تجرباتو او مشاهداتو نه راتېرېرې په دغه مشاهداتو کښې يوه د نفس يعنې مشاهده هم ده. دې حوالي سره پروفېسر خليل صديقي ليکي:

”نفسيات بهي لسانيات کے مستبذ نتائج کو کام لاتی ہے۔ جديد نفسيات میں علم کے ذرائع دو ہیں۔ ان میں سے ایک ہے مشاهدہ نفس کا تجزیہ، جو ان آلات کے ذریعہ کیا جاتا ہے، جن میں ذہنی کيفيات کے طبعی متعلقات کا اندراج ہوتا ہے۔ اس طرح حاصل کی ہوئی معلومات ایک فرد کے ذہنی اعمال و کيفيات سے متعلق ہوتی ہیں۔ یہ اعمال ماضی کے تجربے دوسرے افراد کے ذہنی اعمال کے نتائج ہوتے ہیں۔ (5)“

”ژباړه: نفسيات هم د لسانياتو په شانتي هغه نتائج راوړي کوم چې په وړاندې رااوباسلي شوي وي. په جديدو نفسياتو کښې دپوهې دوه ذريعي مخې ته راځي. چې په هغه ورومېنې د نفس يعنې ذهن مشاهده ده، چې د هغه عواملو يا اوزارو ذريعه په کښې کېږي، چې په دې کښې د ذهني کيفياتو د طبعي حالاتو يا متعلقاتو ادغام يعنې شموليت موجود وي. دغه شانتي راخستي شوي معلومات

د یو سړي ذهني یعنی نفسي عواملو او کیفیاتو متعلق کېږي- دغه عوامل د تېر مهال تجربې چې د نورو خلقو ذهني عواملو نتائج په کېښي وي-“

ذهني مشاهده د خلقو د نفسیات نه کېږي ژوند د کوم وخت نه راروان دے او تر کوم وخت پورې به قائم وي چې دواړه په مغالطه کېښي دي نۀ خو د تېر مهال مونږ ته سمه اندازه شته او نۀ د راتلونکي مهال نه خبر یو- البته دومره وئیلے شو چې د نن نه لس کاله مخکې هم پښتو ژبه ټیټ ژبه وه د ملاوت نه زیات تره محفوظه وه خو په اوس مهال کېښي چې د سائنس او ټیکنالوجی دور دے محض په پښتو کېښي نه بلکې د نړۍ په نورو ژبو کېښي کافي توپیر او تغیرات راغلي دي چې سبب ئې نفسیات دي- ذهني ارتقاء د نو زما په خیال نفسیاتي ژبپوهنه د ژبپوهنې ټولو څانگو اساس دے چې ورسره نږدې تعلق د سماجي ژبپوهنې دے- سماج معاشرې ته وائي چې وړاندې یا هم د سماجي ژبپوهنې لنډ شانتې تعارف شوے دے- البته دومره قدرې وئیل غواړم د انساني ذهن یعنی نفس زیات تره ارتقاء او نشوونما په سماج کېښي کېږي- چې د ټولو نه لویه درسگاه ئې سماج دد ژوند ژواک ډېر څیزونه مونږ د سماج نه زده کوو- دې په حوالې سره هاکن اېدوگن لیکلي دي:

Sociolinguistics is concerned with the study of various dialects (both sociolects and regional dialects), vernaculars, genderlects (i.e. gender difference in understanding and using language), and some other ways of language use in social interactions. A definition offered by Radford and his colleagues (states that “ sociolinguistics is the study of the relationship between language use and the structure of society.”

(6)

ژباړه: د ژبپوهنې تعلق د مختلفو لهجو سره دے چې په هغه کېښي (معاشرتي او سیمېژي لهجې یا دواړه) قسم لهجې خوا هغه صنفی ژبې وي یا د یوې مقامي ژبه وي، صنفی ژبه نه مراد دا دے

(چي يعني يوه ژبه په پوهولو او کارولو کښې صنفی توپیر په توگه کوي)، او په ژبه کښې چې کوم سماجي تعاملات دي د هغوي تعلق د طرز طریقې سره دے- د رادفورډ اوډ هغه ملگريو دغه تعارف داسې بيان کړے دے- سماجي ژبپوهنه د تعلقاتو په مينځ کښې چې کومه ژبه کارېږي او معاشرې چې ساحت دے هغې ته وئيلې کېږي-

معاشره چې د خلقو ټولنه ته وئيلې شي- په ټولنيز ماحول کښې محض د خلقو راغونډېدل نه دي بلکې د ژوند ټول اسباب پوره کول دي- د ژوند تېرولو له پاره آئين يعني دستور جوړول دي، د معاش پيدا کول دي او دا هر څه تر يو وخت نه په وړاندې راځي لکه څنگه چې ماشومان ژبه د خپلو اسلافو نه زده کوي- ماشومان که په پښتانه معاشره کښې زوکړه وکړي نو هغه به پښتو وائي، د هغه ټول عادتونه به د پښتنو وي هر هغه څه به کوي چې کوم رسم و رواج ورته د خپل پلار نيکه نه پاتې شوم وي- نو دې نه اندازه اخستل شو چې دا هر څه د ذهني ارتقاء په سبب ممکن دي او دغه نتيجه برقراره ساتل شي- دغه ذهني ارتقاء محض د يو سړي نه بلکې د سماج نه ممکن وي او د معاشرې نتيجه وي چې مثال ئې دا دے که چرته يو هلک محض د مور سره لومے شي نو هغه به ټول عادتونه د مور کوی او زبانه خوي بوي به په کښې موجود وي- حتی چې خبرې به ئې زانوؤ په شانتي وي نو معلومه شوه چې په نفسياتي ژبه کښې د سماج هم لويه برخه شته او دا هر څه په ذهنيته سره ممکن دي چې د نفسياتو له مخې وده کولې شي-

نفسيات او ژبپوهنه دواړه بشپړه سائنسي علم ذخيره لري- بل د دواړو په خپل مينځ کښې ژورې اړيکې دي- نفسياتي پوهه د يو ماشوم د زېږدنې نه پېل شي او تر مرگه پورې ئې ارتقائي عمل جاري وي- زه دې مباحثه کښې نه پرېوځم چې هغه ماشوم تر کوم وخت نه تر کومې مودې پورې سره ذهنيته لري او

خومره علمي ذخيره جمع كوله شي. حالانكي دغه پوهه هم د نفسياتي پوهې يوه اهمه برخه ده. بس محض دا وييل غواړم چې پيدا شي نو د هغه ذهني ارتقائي عمل پېل شي. دنيا ته د راتگ سره هغه خبره زده كړي چې د لوږې ختمولو له پاره د مور شيدي خورل ضروري دي او لوږه ختمولو د پاره د ژړا عمل ضروري دے. خو چې غټېږي د پوهې وساطت ئې زياتېږي. په پېل كې دغه وسعت زيات وي ورسته بيا ورو ورو په كمولو شي. لنډه دا چې نفسيات او نفسياتي ژبپوهنه مونږ د يو بل نه لرې كوله نه شو. هغه بله خبره ده چې د نفسياتي ژبپوهنې پېل خو په قبل مسيح كې د افلاطون نه شوه دے خو باقاعده لائبرېري په نولسمه پېړي كې مخې ته راغلې ده چې تر اوسه ئې د پرمختگ لاره خلاصه ده او نوې نوې خبرې په كې مينځ ته راځي.

حوالې

1. Lise Menn, Neurolinguistics, LSA, 1924
2. اردو ريسرچ جرنال، ڈاڪٽر رابعه سرفراز: لسانيات، تعارف او اھميت، ۱۰ اڪٽوبر ۲۰۱۸ء
3. رخشنده شهبانز، گل نواز بلوچ، غلام محي الدين، كاروان نفسيات، مکتبه كاروان لاہور، ۲۰۰۸ء، ص: ۹-۸
4. القرآن، سورة الشراء، آيت نمبر: ۲۰۲
5. خليل صدیقي، پروفیسر، زبان کا مطالعہ، قلات سٹیشنرز، ۲۰۱۷ء، ص: ۱۹۷
6. Hakan Aydogan, Psychology of Language, 41 PUBLICATIONS 172 CITATIONS, Jan 2017, P: 30